

Butlletí informatiu núm. 98, setembre 2018

La Diada

**L'11 DE SETEMBRE ÉS LA GRAN
DIADA DE CATALUNYA**

El primer acte de commemoració de l'Onze de Setembre fou la missa oficiada a la parròquia de Santa Maria del Mar, a tocar del Fossar de les Moreres, en honor als màrtirs morts, que es dugué a terme l'11 de setembre de 1886.^[1] La cerimònia es veié entorpidida per la prohibició del sermó que havia d'anar a càrrec del canonge de la seu de Vic Jaume Collell. L'acte també fou criticat pels republicans pel seu caràcter religiós, i es mostraren crítics amb Jaume Collell pels seus plantejaments catalanistes i catòlics; malgrat les crítiques dels republicans radicals, la missa del 1886 en honor dels màrtirs que moriren defensant les llibertats catalanes fou primera commemoració de l'11 de setembre. La missa, sense sermó, fou oficiada per Jaume Collell, i comptà amb la presència d'Àngel Guimerà i Valentí Almirall. La tradicional missa en honor dels morts el 1714 fou, a partir del 1900, oficiada per la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat, l'associació seglar fundada per Josep Torras i Bages, a la parròquia de Sant Just i Sant Pastor.

El 1888, coincidint amb la inauguració de l'Exposició Universal, s'instal·là l'estàtua en honor a Rafael Casanova, que es convertiria en el punt de referència dels actes reivindicatius. Des del 1891 l'entitat Foment Catalanista, entitat adherida a la Unió Catalanista, s'encarregà d'organitzar la tradicional vetlla necrològica en honor als màrtirs del 1714 a Barcelona, actes que s'anaren expandint a altres viles i ciutats. L'estructura dels actes de commemoració de l'11 de setembre era similar arreu: misses pels morts, conferències històriques, dissertacions erudites, discursos, cànctics, representacions de les obres de teatre que evocaven els fets de 1714, i lectures literàries de poemes; els textos més llegits eren els de l'obra d'Aulèstia i Pijoan relatius a la caiguda de Barcelona, així com els de Víctor Balaguer, els de Mateu Bruguera, i els de Santpere i Miquel. Finalitzats els actes, i a partir de l'any 1894, els assistents a l'acte sortien dels locals i en processó anaven a l'estàtua en honor a Rafael Casanova per fer-hi acte d'homenatge amb ofrenes florals. Això provocà que les autoritats seguissin de prop les activitats i el 1896 fou segrestat el número especial que el periòdic Lo Regionalista dedicava a la diada. Les publicacions catalanistes emulaven així a les publicacions republicanes i

obreristes, que tenien com a dies assenyalats l'11 de febrer, l'1 de maig, i el 14 de juliol, mentre que els espanyolistes commemoraven el 2 de maig i el 12 d'octubre.

En la commemoració del 1901 davant el monument a Rafael Casanova i convocada per Lluís Marsans i Sola amb les associacions Catalunya i Avant, Lo Sometent, Lo Renaixement, Los Muntanyencs, La Falç i Lo Tràngol, es produïren les primeres detencions arran dels enfrontaments amb els lerrouxistes que volien boicotejar i rebentar l'acte. Després de fer l'ofrena d'una corona de flors, es produïren enfrontaments amb la policia, amb 30 detinguts (entre ells, el futur escriptor Josep Maria Folch i Torres). Altres dos detinguts d'aquell dia, Lluís Meneu i Josep Soronelles, fundarien La Reixa, societat d'ajut als presos catalanistes i que s'adherí a la Unió Catalanista. El dia 15, el president de la Unió, Manuel Folguera i Duran, convocà una manifestació de protesta per les detencions que aplegà unes 12.000 persones. Aquestes detencions convertiren un acte, que fins aleshores era cultural i elegíac, en un acte de reivindicació política.

Rafael Casanova i Comes (Moyá, c.1660-Sant Baudí de Llobregat, 2 de maig de 1743)
Va ser un

jurista espanyol, partidari de l'arxiduc Carlos d'Àustria com a rei d'Espanya durant la Guerra de Successió Espanyola, conseller en Cap de la ciutat de Barcelona i màxima autoritat militar i política de Catalunya durant el lloc borbònic de Barcelona.

TOT EL MÓN PENDEN DELS ESTATS UNITS ELS TERRIBLES ATENTATS DE L'11 DE SETEMBRE DE 2001

Els atemptats de l'11 de setembre de 2001 (denominats comunament com 9/11 o amb el número 11-S o 11S) van ser una sèrie de quatre atemptats terroristes suïcides comesos aquell dia a Estats Units per 19 membres de la xarxa jihadista Al-Qaeda, mitjançant el segrest d'avions comercials per a ser impactat contra diversos objectius, causant la mort de 3016 persones (inclosos els 19 terroristes i els 24 desapareguts) i deixant a altres 6000 ferits, així com la destrucció a Nova York de tot el complex de edificis del Món TradeCenter (incloses les Torres Bessones) i greus danys a l'edifici del Pentàgon (seu del Departament de Defensa dels Estats Units, a l'estat de Virgínia), episodi que precedirà a la guerra d'Afganistan i l'adopció per part de l'Estat i els seus aliats de la política denominada «guerra contra el terrorisme».

Els atemptats van ser comesos per 19 membres d'Al-Qaeda, 1 dividits en quatre grups d'empresaris, cada un d'ells amb un terrorista pilot

que s'encarregaria de pilotar l'avió una vegada ja reduït la cabina de la tripulació. El vol 11 d'American Airlines i el 175 de United Airlines van ser els primers a ser segrestats, i els dos van ser estrellats contra les dues torres bessones del WorldTradeCenter, el primer contra la Torre Nord i el segon després contra la Sud, provocant que els dos skyscalles es caiguin en les dues hores següents.

El tercer avió segrestat pertanyia al vol 77 d'American Airlines i va ser emprat per ser impactat contra una de les façanes (concretament la façana oest) del Pentàgon, a Virgínia. El quart avió, pertanyent al vol 93 de United Airlines, no va aconseguir cap objectiu en haver-se estrellat en camp obert, a prop de Shanksville, a Pensilvania, després de perdre el control en

cabina com a conseqüència de la confrontació dels passatgers i els comandaments contra el comandament terrorista. Va tenir com a possible objectiu el Capitoli dels Estats Units, ubicat a la ciutat de Washington.

Els atemptats van causar més de 6000 ferits, la mort de 2973 persones i la desaparició d'altres 24,4 i van resultar també morts els 19 terroristes. Sumant-se també als desapareguts, van morir 3016 persones.

Els atemptats, que van ser condemnats immediatament com «terribles atacs terroristes» pel Consell de Seguretat de les Nacions Unides, 5 es van caracteritzar per l'ocupació d'avions comercials com armament, provocant una reacció de temor generalitzat a tot el món i particularment als països occidentals, que alteró des de llavors les polítiques internacionals de seguretat aèria.

El matí de l'11 de setembre de 2001, segons el govern dels Estats Units, 19 homes afiliats a l'organització terrorista Al-Qaeda (entre els quals hi havia quatre pilots) van embarcar en quatre vols comercials de passatgers, van prendre el control dels aparells i els van estavellar

deliberadament contra les Torres Bessones, el Pentàgon i el quart va caure en un camp als afores de la ciutat de Shanksville, Pennsilvània al comtat de Somerset. S'han confirmat 2.793 defuncions i resten 24 persones desaparegudes com a resultat d'aquests atacs.

L'estructura de construcció de les Torres Bessones 1 i 2, tramats d'acer soldats a les bigues mestres, van ser els majors responsables de la forma en què les torres es van esfondrar. La major part del pes de cada edifici descansava en les bigues centrals, on estaven les escales i ascensors. La resta del pes es distribuïa en el perímetre exterior. Encara que cada pis en si no suportava cap pes, queda clara la seva funció de mantenir dretes les columnes principals.

L'infern provocat dintre els edificis, pel combustible dels

avions que cremava i pels mateixos materials, va fer pujar la temperatura fins al punt d'exposar els suports de cada pis a temperatures que, si bé no arribaren a fondre'ls, els van afeblir de tal manera que ja no van poder suportar el pes dels pisos que sostenien. A mesura que els tramats de cada pis cedien, creixia la pressió sobre el perímetre exterior i sobre la mateixa base central. Quan el pes de diverses desenes de pisos va ser prou fort, les columnes i bigues externes es van esfondrar de manera explosiva, fet que va provocar el xoc dels pisos superiors contra els inferiors, en una reacció en cadena que enfonsava cadascun dels pisos.

Les torres havien suportat els xocs, però la gent situada en els pisos superiors no podia escapar-se perquè havien desaparegut les vies de fugida. A tanta altura i sense mitjans perquè els equips de rescat arribessin a temps, l'ensorrament dels colossos de ferro i formigó va provocar la mort de totes aquelles persones.

El món sencer fou testimoni mitjançant la televisió d'aquesta terrible tragedia en rigurós directe.

Y pensar que l'any 1996 amb la meva esposa vàrem pujar dalt de una d'aquestes torres per contemplar una vista de Nova york.

FESTA DE FI DE CURS 6 DE JULIOL DE 2016

El dia ens va acompanyar ja que temíem que faria molta calor, al estar el cel una mica ennuvolat vàrem tenir una temperatura molt agradable al llarg de tot el festival.

La brigada de l'Ajuntament va muntar un tablado davant mateix del llac del Casal, i sobre aquest improvisat escenari es desenvoluparen la major part dels actes al llarg de la tarda.

La primera actuació la feren "Les veus del Casal", aquest cor que s'ha anat consolidant i ara dóna goig escoltar-los tan per les seves conjuntades veus com per el seu variat repertori.

Després hi hagué una exhibició dels components del talles de YOGA i seguidament, l'esperada desfilada del taller de costura.

Foren molt distretes les lectures dels components del taller d'escriptura i de la Tec-Ca on la gent va passar una bona estoneta.

L'alcalde accidental el senyor Joan Masferrer que va estar present en el festival, ens dirigí unes quantes paraules d'ànims i d'alabança i juntament amb la regidora Marta Cordomi, feren entrega de uns vals per anar al teatre, a tots el voluntaris que donen classes en els tallers del Casal.

Al arribar inesperadament l'alcalde el senyor Enric Oliver, fou convidat a dir unes paraules cosa que crec que li va satisfer

La última exhibició fou a càrrec del taller de Balls de Saló i seguidament un abundós pica-pica.

Porta feina organitzar i preparar un festival en el que intervenen molta gent, per-o si veus que ha sigut un èxit, et dones per satisfet, no cal dir que tots els component de la junta hi vàrem posar el coll.

Ala sala gran del primer pis, estaven exposats els treballs manuals dels alumnes de diferents tallers.

Tot i que aquesta festa es va fer pel mes de juliol, per falta d'espai en els butlletins, s'han de compaginar en mesos que no corresponen els diferents articles que van sortint.

Per a coneixement de tots els balladors que habitualment ens acompanyen els diumenges a la tarda al ball que organitzem des de el Casal, aquest estiu el continuarem fent a la Textil Rase donat que la pista del pati del Casal està força malmesa i els peus queden encallats.

Al mateix temps assegurem l'aire condicionat i el perill de pluja.

